

FITXA TÈCNICA

DATA EXCURSIÓ:
10 de Gener 2010

HORA D'EIXIDA:
8.15 del matí
Mercat L'Eliaana

DIFICULTAT: **/**
Sendes, camins terreny abrupte

DESNIVELL:
De pujada i baixada 1000 metres

DURACIÓ i DISTÀNCIA:
5/6 hores, 16 km. aproximadament.

COL·LABORADOR:
José Luis Ascaso

TERRENY i VEGETACIÓ:
Terreny calcari, pi, carrasca, sotobosc divers.

FAUNA:
Porc senglar, conill, llebre, l'erició comú, tord, esquirol, geneta i rabosot.

DISSENY i PUBLICACIÓ:
Angel Fernández

EQUIP NECESSARI:
Motxila, capell, cantimplora, botes de muntanya, impermeable, roba d'abric, viuiuers.

NOTA IMPORTANT:
Es aconsellable portar sempre un xicoteta farmaciola individual, barretes energètiques, fruits secs o xocolate.

de Mijares i després de múltiples passos de riu, vam tornar al Pocico Valentín. Ara li toca el torn a la Rambla del Queixal. El recorregut part del mateix punt que l'anterior, és a dir del mateix Barri de Millars en direcció nord-oest passem pel naixement del riu Mijares i ens endinsem en un meravellós barranc que a poc a poc va ascendint fins a trobar el GR7, que en direcció este ens acosta a la Font de l'Umbria, allí canvia el seu sentit per a prendre direcció sud que ens torna al lloc de partida.

La vegetació en estat "original", només podem trobar-la en les zones de relleu més abrupte, a l'oest de la comarca en el Fresnal i en el Queixal

La vegetació potencial és d'arbratge i escleròfila (acostumada a una forta insolació i escassetat d'aigua), presidida per la carrasca que domina en els sòls bàsics de la zona, i amb un sotobosc dens i molt divers. Esta diversitat i riquesa d'espècies d'este verdader bosc que és el carrascar, es veu afavorida

per les diferències de termoclima i ombroclima en les diferents zones de la comarca. Quant a la fauna, entre els mamífers podem assenyalar la presència de conill, i en molta menor mesura la llebre, l'erició comú i l'esquirol. Altres pobladors de major grandària són el rabosot i el porc senglar. En estos paratges és probable la presència de la geneta i altres mustelídeos (teixó, mostela, turó o garduña) així com, la de gat muntanyes. Els grans herbívors com el cérvol, el cabirol o la cabra muntanyesa es van extingir entre finals del segle XIX i mitat del segle XX. No obstant això pareix una tímida recuperació de la cabra salvatge deguda a la repoblació en zones del Mola de Bicorp. Esperem que en els pròxims anys es recupere esta espècie en les muntanyes de la Serra Martés.

Em vaig proposar fer un monogràfic al voltant de la Vall del Magre que començara a Requena i acabara en el pantà de Forata. Poc més, poc menys, la sèrie seria:

- 1.- Requena – El Rebollar, pel riu Magre (Ruta 210 octubre del 2007)
- 2.- Barranc del Magre en Hortunas (pendent)
- 3.- El Fresnal el Queixal, riu Millars, afluent del Magre (esta ruta)
- 4.- Casas de Tabarla (Ruta 265 Octubre del 2009)
- 5.- Forata- Pic Martés (pendent)

La primera, la recordàreu, anarem de Requena al Rebollar i li vaig donar el nom del paratge més característic "El molí de l'Atrafal"

Després vam fer la quatre, que eixint del Barri

VALORACIÓ RUTA d'1 a 5

	Medi	1/5
	Itinerari	1/5
	Desplaçament	3/5
	Esforç	3/5

